

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΤΟΣ 70^ο — ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 313

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 1.50

ΚΕΝΤΡΟΝ....

Παλιό τραγούδια MANNA ΚΑΙ ΚΟΡΗ
Μάννα και κόρη έρθουν γυρίζουν
'Από τό λόγγο...
'Απ' τόν άγέρα τά δέντρα τρίζουν...

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ
Με την δημοσίευσιν και των σημερινών τελευταίων γνωμών των άγχωνιστών της «Σφαίρας»...
ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΓΝΩΜΑΙ
Οι κηρυχθέντες υπέρ του 'Ελευθέρου γάμου πρέπει να προσέξουν πολύ και να μελετήσουν καλά τās συνεπειάς ενός τουοιουτου γάμου...

Ψυχολογία παντός άτομου έπι τή βάσει του γαμικού χαρακτήρος.
Συννενομήσεις δι' άλληλογαφίας...

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ
ΜΑΙΡΗΝ, Νέον θάλημον: Καί με τους δύο θα καταλήξετε εις διάστασιν. Γάμον διαβλέπετε μη κατοίον εσθρον...

ΕΡΝΕΣΤΕ ΔΑΥΔΕ
Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ
(Συνεχεια εκ του προηγουμένου)
- Γιατί μ' άπορεύσεις; ειπε με πικραν ο x. Σαραμί. Δέν σου άρεσο μηπως...

EUGENIE SUY
ΖΟΖΕΤΤΑ ΤΑΡΝΙΕ
(Η συνεχεια)
Και λημονών τον Δάσκαλον ήκουε προσεχτικώς την Κουκουβιάνα.
'Εν τω μεταξύ τούτο, ο ληστής, μη διατελών πλέον υπό την επίδρασιν του βλέμματος του 'Αρθούρου...

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ Χ.
ΧΡΥΣΤΟΥ ΜΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙ...
(Συνεχεια εκ του προηγουμένου)
- 'Ακόμη θα ήσουν πρόθυμος ν' ανακαλέσσης την υπόδοξσιν που έδωσες στη μητέρα σου...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ
ΡΟΜΑΝΤΣΟ
'Ακου, επειδήτης είμαι λίαν συγκινημένη εξ αιτίας αυτού του Ζάκου...

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΧΟΡΕΥΩ ΩΣΤΟ «ΚΑΠΡΙΣ»
Με μιά από τήν παλαιών γραμμών εις τόν «Καπρίς»...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ
Νομίζω πως δεν μπορεί να υπάρξει ποτέ πειθαρχία σ' ένα σπίτι όταν τα παιδιά δεν γνωρίζουν τους γονιούς...
Νεκρολόγιο.
'Ο 'Ελευθέρος γάμος ως συνέπειαν θα έχη την κατάργησιν της άγωνιής των παιδων...

ΚΑΙΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Καίς υπόθεσις, κάθε πρώξις εις τόν κόσμον αυτών δικών να ενοδοσθί και να προκόψη...

ΚΑΙΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
'Ας δούμε, άγαπητή μου, ποιόν λόγον έχεις να μη με δέχσαι. Είχα άδικο όταν άπαυτοίσα...

Μαζή του
Την άλλην ήμέραν ο 'Αρθούρος δεν έφροβέτο πλέον την ύπατην του Δάσκαλου και περι την έδεκατην πρωϊνήν εισήλθεν εις την όδον...

ΚΑΙΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Καί έτσι ελάττωσεν η ενδοξασία του ούλου και ο κόσμος θα μίλαγε δι' έμε και θα με σγαίνετο.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΧΟΡΕΥΩ ΩΣΤΟ «ΚΑΠΡΙΣ»
Με μιά από τήν παλαιών γραμμών εις τόν «Καπρίς»...

ΔΗΛΩΣΙΣ
Προσέχετε στη διευθύνη των γραφείων μας:
όδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7. 'Επιστολάς που διευθύνονται όδός Ρόμβης δέν τās λαμβάνουμε.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ
'Ο παντήσος διά τής «Σφαίρας» κατά σειράν και εις στός επιστολάς των δικών και κυριών...

ΕΡΝΕΣΤΕ ΔΑΥΔΕ
Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ
'Ας δούμε, άγαπητή μου, ποιόν λόγον έχεις να μη με δέχσαι. Είχα άδικο όταν άπαυτοίσα...

EUGENIE SUY
ΖΟΖΕΤΤΑ ΤΑΡΝΙΕ
(Η συνεχεια)
Και λημονών τον Δάσκαλον ήκουε προσεχτικώς την Κουκουβιάνα.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ Χ.
ΧΡΥΣΤΟΥ ΜΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙ...
Αι συνδρομαί τής «Σφαίρας» πορα μένον όπως ήσαν και όταν τό φύλλον έπαλειτο μία δραχμή.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΟΜΑΤΑ...

ΔΑΧΤΥΛΟ...
 Κι' ύστερις σου λένε αυτοί οι αναλφάβητοι οι αρμόδιοι, ότι το κρασί δεν είναι είδος πρώτης ανάγκης. Είδος πρώτης ανάγκης είνε, σου λέει, το ψωμί, το ντιμπεσίρι κι' ο λιναρόσπορος και το κρασί όχι κ' η γυναίκα όχι και τα ζάρια όχι. Νά... αυτό είναι. Πάντα ο φτωχός λαός θ' αδικιέται σε κάτι τέτοια σοβαρά ζητήματα.

Τό λοιπός, ρε Μαριώ καρδιοφάγα, και μυστηριώδισσα, γύριζα προφές τό βράδυ σπιτι λιγάκι σουρωμένος κι' απορπισμένος από ούλες της σιχασές που γλέπω ετόρα τελευταία στην Αθήνα, φόντας λίγου παρακάτου άφ' τή γεφυρα του Θησείου με σταματάει για κοπέλλα μυστηριώδισσα και μ' άρωτάει αν ξέρω κάνα ξενοδοχείο για νά μείνη.

Τήν τήραξα από κάπου σα με κάτου σα νάθελα νάν της πάρω μέτρος και μουρθε στη μύτη για μυρουδιά σαν μπαρουτί.

—Με τό μπαρδόν, τής κάνω, πουθε έρχεισαι;

—Είμαι ξένη, μου κάνει. Έτώρα μόλις ήρθα άφ' τή Θεσσαλονίκη.

—Ξενοδοχείο, τής λέω, δε θα βρης τέτοιαν ώρα, μονάχα ά θέλεις έλα στην κάμαρη να ξεμείνης άπόψε κι' αύριο γλέπομε.

Θαρρείς ετόρα πως έπίστεψα ότι πράγματις ήτον ξένη ή λεγάμενη; Ποτές τών ποτώ. Έγώ τή γυναίκα τήν ψυχολογώ με τή μυρουδιά. Η μυστήρια θάχε βγή, ως φαίνεται, τσάρκα για ψώνια και μās παράστανε τό άπωλολό πρόβατο.

Νά μη σιά πολυλογώ, τή μετέφερα στην κάμαρη για τά παρατιέρω. Μόλις ή λεγάμενη μπήκε μέσα, τραβάει άμέσως άφ' τό τσαντάκι της ένα μαχαίρι ματωμένο και τό πετάει στο τραπέζι.

—Με τό μπαρδόν, τής κάνω, κανιά κόττα έσφαξες;

—Όχι, μου κάνει. Τώρα θα σου πώ άλλα μην πής τίποτες σε κανένα γιατί χάθηκες.

—Νάξερεις, ρε σύ, τής κάνω τι κρύβει μέσα της ετούτη ή καρδιά; Σωστό ύποθηκοφυλακείο...

—Ετότες, μου λέει θα σου πώ: Είχα ένα αγαπητικό που μ' αγαπούσε πολύ, μα ήτον εύμορφος κ' έγώ τόν εξήλενα. Για νά εξασφαλιστώ λοιπόν πως δεν θα μου κάνη άπιστίες τόν εσκότωσα και τό σώμα του τδρριξα στη θάλασσα.

—Μωρέ μπράβο σου, αδερφούλα. Έσύ δεν κάνεις για δώ. Πρέπει να πās να συνεταιριστής μ' εκείνο τό Γερμανό τό βιομήχανο που πούλαγε ανθρώπινο κρέας για νά φτιάδουν λουκάνικα. Ο έρωτας σήμερα για νάνε σίγουροι πρέπει να βαστάη μαχαίρι. Τώρα μπορείς, ρε Πενταγιώτισσα, να μου χερσίσης τ' δνομά σου, όχι για τίποτες άλλο, μονάχα για τήν ιστορία.

Με λένε, Έλένη, μου κάνει κ' είμαι δακτυλό...

—Τό όποιον;

—Τό όποιον δακτυλογράφος.

Δακτυλό και δακτυλοδειχτούμενη. Άμάν μεγαλοπρέπεια.

Τήν κράτησα τήν κοπέλλα ούλη νύχτα και τό πρωί τήν απόλυσα, τήν έστειλα επί συστάσεις στο Νώντα νάν τήν ύποστηρίξη καταλλη-

λος και χωρίς όπισθοβουλλα. Νά σου πώ, θάν τήν κράταγα περισσότερο, μα σαν άκουσα πως ήτον δακτυλογράφα φοβήθηκα μήπως με μπερδέψει σε τίποτες βρωμοδουλειές και πάω θρήσιος άπάνου στο άνθος τής ηλικίας μου. Έτώρα τελευταία ή δακτυλογράφης μās παρασταίνου τό Νάτ Πίγκεριων και τρυπώνουν σ' ούλα τά μυστήρια και τ' άπόκρυφα κι' άξαρνα ξεφυτρώνουν στη μέση σαν τούς ληστες του Δηλεσι. Άνθρωπος, ρε, που πολεμάει και με τά δέκα δαχτυλα καλό περιμένεις; Έδώ άλλος βάνει σ' έέργεια κανιά βολά τό μικρό του δαχτυλάκι και τά βρέσκει σκουρα. Όχι και τά δέκα. Στρι τό λοιπός κι' όλοιαχός για σένα, ρε σπλάγνο άσπلاغνό. Μιλώω καλά; Ο ΒΛΑΜΗΣ

Ένα φίλμ.

Άρνεϊται ό σύζυγος εις τήν σύζυγον ένα φόρεμα. Λυποθυμει εκείνη. Ο σύζυγος αναγκάζεται να τής εαπιτρέψη τήν άγοράν. Του παρουσιάζουν τόν λογαριασμό. Λυποθυμει εκείνος!

Ίατρική συμβουλή.

—Γιατρέ μου, κάθε βράδυ που κοιμομαι πέφτω κάτω από τό κρεβάτι. Τι να κάνω για νά μου περάση;

—Νά στρώνης χάμου.

Εις τό παισίμα.

Ο δικαστής.—Έχεις να κάνης τίποτε παρατηρήσεις, κατηγορούμενε;

Ο άδών.—Μάλιστα κύρ δικαστή. Τά μαλλιά σου θέλουν κόψιμο.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ

Ο ΠΟΛΙΣΜΑΝ

Βαβαί! Παπαί! Ίαταταί! ότι ούχ ήλιπτον ούδεποτέ να με σαρώσουν εν μιζ [παρέαν] μίαν τοιάπητη παλαιο- [δουλειαν,] τό όποιον τήν έπαθον ως εκ Χίον. Φίλοι τινές του έμου [προσωπάτου,] και του Άγκαθαγγελείου [προτερημάτου] ούχ μην έλλά και του [συ όλου] ότι ειμί ή περικνημεις του [διαβόλου] μοι εσπρωξον έμε τόν μη [άπτου]

εν τοίς κρεββατοκάμαρες τοί κινηματογράφου, ένθα πλειστα ελάμβενον πόλιν εν τώ πανίον και υπό τά καθίσματα και αι μαμάδα έβλεπον υπό τά πρισματα, τό όποιον κατά φρένας ήραζον πολλοί Μενελίοι τās ώραίας Έλένας. Κακείσε έξερθόντες μετ' ού πολύ, πυριφλεγεις, ήφαιστειώδεις και έρωτυλοί κατεφορήσαμεν άναφανδόν του Σταδιεύς τήν οδόν, τό όποιον κάλλιον να έπήγαινον εν τώ νεκροταπειόν. Κατηφορίζοντες ούν συλήβδη Όμονοιακός έώρρακον ό εκ γεννηθής ρημαδιακός τόν άσθφυλάκα τών πόλεων, τόν κοινώς έπιλεγόμενον πολισμάνιον, κατενώπιόν μου εστότα και άρειμάνιον να ύφοϊ τήν χείρα εύρέως και να μοι λέγη να σταθώ άκαριαίως, τό όποιον με εξέλαβε ως κέρρον τό παιδίον.

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΡΑΜΑ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΝ

Η έρωμένη του Ζακ Καστρο ΑΛΚΜΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ, δακτυλογράφος

Ο ΖΑΚ ΚΑΣΤΡΟ Η εξαφάνις του όποιου έχει κυριολεκτώως ταράξει τήν Δικαιοσύνην. Τ' άνευρεθέντα εις τήν παργίλιαν του Καλάμου τεμάχια πτώματος δεν εξηκριβώθη ει τέτι άν άνήκουν εις αυτόν.